

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200614
Dátum vydania rozhodnutia: 04.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200614.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: P. B., narodený X. L. XXXX, bytom v R. č. XXX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 20. mája 2016, číslo XXX XXX XXXX 0, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. septembra 2017, č. k. 23Sa/25/2016-36, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) potvrdil rozhodnutie odporkyne z 20. mája 2016, číslo XXX XXX XXXX 0, ktorým táto postupom podľa § 70 ods. 1, § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) a článku 52 ods. 1 písm. b/ nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia navrhovateľovi od 16. januára 2015 priznala invalidný dôchodok v sume 16,00 eur mesačne. Zároveň podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 283/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2016 odporkyňa zvýšila navrhovateľovi od 1. januára 2016 invalidný dôchodok na sumu 16,20 eur mesačne.

Odporkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd považoval napadnuté rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom, nezistil žiadne pochybenia ovplyvňujúce správnosť preskúmaného rozhodnutia s tým, že navrhovateľ v konaní nenamietal nesprávnosť či neúplnosť podkladov odporkyne, nesprávnosť žiadnej z veličín vstupujúcich do výpočtu výšky invalidného dôchodku, ani nesprávnosť postupu odporkyne pri jej stanovení. Jedinou námietkou navrhovateľa bola výhrada voči výške priznaného invalidného dôchodku z pohľadu schopnosti uspokojovania jeho osobných potrieb, ktorú však z hľadiska dodržania ustanovení právnych

predpisov pri výpočte výšky dôchodku nebolo možné považovať za relevantnú.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že navrhovateľ vyjadril nesúhlas so závermi, plynúcimi tak z rozsudku krajského súdu, ako aj z napadnutého rozhodnutia odporkyne; namietal, že krajský súd vo veci rozhodol bez jeho prítomnosti i napriek tomu, že sa na pojednávanie dostavil i keď s niekoľko minútovým oneskorením.

Navrhovateľom podané odvolanie bolo zo strany krajského súdu doručené odporkyňi na vedomie dňa 28. decembra 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. - Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)], prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene;

Podľa § 57 ods. 1 OSP, do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Z obsahu súdneho spisu, najmä z priloženej doručky vyplýva, že rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku z 29. septembra 2017, č. k. 23Sa/25/2016-36, bol navrhovateľovi doručený do vlastných rúk dňa 15. novembra 2017. Túto skutočnosť navrhovateľ sám potvrdil vlastnoručným podpisom na príslušnej doručke preukazujúcej prevzatie uvedeného rozsudku.

Nasledujúcim dňom 16. novembra 2017 (štvrtok) začala navrhovateľovi v zmysle § 57 ods. 1 OSP plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania a skončila 30. novembra 2017, t. j. štvrtok - bežný pracovný deň a zároveň posledný deň na podanie odvolania. Dňa nasledujúceho, teda 1. decembra 2017, predmetný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť. Odvolanie proti predmetnému rozsudku bolo navrhovateľom podané na poštovú prepravu až dňa 3. decembra 2017, teda oneskorene. O odvolacej lehote bol navrhovateľ v predmetnom rozsudku zo strany krajského súdu riadne a zároveň správne poučený.

Vzhľadom na uvedené dôvody, najvyšší súd postupom podľa 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/, § 204 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolanie navrhovateľa bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi navrhovateľom v odvolaní uvedenými, ako oneskorene podané odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a § 492 ods. 2 SSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.